

## Hajdújárás története

A Hajdújárásra érkező látogató egy viszonylag fiatal települést ismerhet meg. A vidéket hosszú időn át csupán a süvítő szelek uralták, amelyek évről évre egyik helyről a másikra hordták a futóhomokot. Évtizedek kitartó munkájára volt szükség ahhoz, hogy ezt a kietlen homokvilágot megfékezzék, termővé tegyék, és otthonná formálják az itt élők számára.

A táj múltja azonban jóval régebbre nyúlik vissza. A mai Hajdújárás területe már a tatárjárás idején, 1243-ban is lakott hely volt. Ezt bizonyítják azok a középkori templomromok, amelyeket az E75-ös út építése során tártak fel a régészek.

A település egyes részeihez számos monda és helyi történet kapcsolódik, amelyek emléke máig él az itt élők körében. Külön érdekesség, hogy ezeknek a történeteknek sok esetben ma is fellelhetők a nyomai vagy helyszínei. Ilyen a **Pörös kaszáló** története is, amely a Kőröstől keletre, az E5-ös út kanyarulatánál található. A legelő egykor **Kárász Miklós** birtoka volt, és hosszú időn keresztül vita tárgyát képezte Szabadka és Szeged között. A csaknem száz évig tartó pereskedés emlékét őrzi a terület elnevezése is.

A másik ismert helyi monda **Talánterem** nevéhez kapcsolódik. Nevét onnan kapta, hogy az első települők hiába vetettek gabonát, nem termett. A későbbiekben szőlővel kísérleteztek. Amikor ültették a szőlőt, az egyik arra járó megkérdezte:

- *Ugyan teröm-e? a tulajdonos felelete így hangzott:*
- *„Talán teröm!”*

Az 1880-as évektől kezdődően egyre több ház épült a vidéken, megindítva ezzel a település fokozatos kialakulását. Az 1905 körüli években a bizonytalan gabonatermesztést egyre inkább felváltotta a szőlőtelepítés, amely hosszú időre meghatározta a helyiek megélhetését és a táj arculatát. Szabadka városa már 1900-ban földterületeket osztott ki, illetve adott huszonöt éves bérletbe, ami új lehetőségeket teremtett a vidékre érkező családok számára. Ekkor kezdtek megtelepedni a zsellércsaládok leszármazottai, akik a birtokosok földjein dolgoztak. Az addig szétszórt település kialakulására jelentős hatást gyakorolt a Szeged–Szabadka vasútvonal kiépítése a századfordulón, majd az 1930-as évek második felében a főút megépítése is. A kedvező természeti adottságok – a termékeny talaj, valamint a Bőge-ér, a Kőrös-patak és a Ludasi-tó közelsége – nemcsak a földművelésnek, hanem az állattenyésztés fejlődésének is kedveztek.

A török hódoltság idején a környék lakossága gyakran a tó nádasában keresett menedéket: itt rejtőztek el a fosztogató bandák és portyázó csapatok elől. A vidéket a betyárvilág alakjai is jól ismerték – a hagyomány szerint még a híres betyárvezér, **Rózsa Sándor** is gyakran megfordult ezen a tájon. A Ludasi-tó egyik szigete (régii elnevezése **Boszorkány-sziget** volt) ma is az ő nevét viseli. A tó északkeleti részén található szigethez és környékéhez számos helyi legenda kapcsolódik. A néphagyomány mindmáig őrzi emlékét: a környéken ma is emlegetik **Rózsa Sándor szigetét, fáját, kútját vagy kedvelt csárdáit.**

A Palics, Ludas, Hajdújárás, Kispiac, Horgos és a Szelevényi-erdő vidékén élő emberek nemzedékeken át adták tovább (és teszik ezt mind a mai napig) a történeteket, balladákat és nótákat a betyárok vakmerő tetteiről, a szegénylegények és a gazdagok közötti összecsapásokról, a betyárok és a csendőrség hosszan tartó, sokszor egyenlőtlen

küzdelseiről, továbbá Rózsa Sándor és szabadcsapatának részvételéről az 1848–49-es forradalom és szabadságharcban.

Az egykori betyártanyák és csárdák többsége mára eltűnt: vagy az idő pusztította el őket, vagy a hatóságok romboltatták le a betyárok feltételezett találkozóhelyeit. Így tűnt el például a *Deszkás* és a *Fekete csárda* is: ez utóbbi egykor a mai hajdújárási templom környékén fogadták az utazókat és a vidék vándorait.

Hajdújárás neve először 1881-ben jelent meg az írott forrásokban. A település elnevezése az idők során többször is változott: 1918-ban Felső-Ludas–Kistompának nevezték, majd 1938-ban a Szalatornya nevet kapta. Végül 1955-ben ismét visszanyerte mai nevét, a Hajdújárás elnevezést.

A település jelenleg mintegy 1850 lakosnak ad otthont. A magyar határtól délre, Szabadkától mintegy 14 kilométerre, a város keleti határrészén helyezkedik el. Nyugati oldalán a Körös-patak, délen pedig a Ludasi-tó határolja. Hajdújáráson halad keresztül az E5-ös nemzetközi út, közelében húzódik az E75-ös autóút, valamint a Szeged–Szabadka vasútvonal is érinti a települést. A hajdújárási helyi közösséghez Nosza településrész is hozzátartozik.

A helyiek hagyományosan szőlőtermesztéssel, gyümölcsstermesztéssel, virágkertészettel és különféle mezőgazdasági tevékenységekkel foglalkoznak. Hajdújárás nem a tétlen álmodozás falva, hanem a szorgalmas munka közössége. A dolgos emberek kora tavasztól késő ősziig művelik szőlőiket, gyümölcsöseit és virágoskertjeiket. A vidék mindennapjait a munka ritmusa hatja át, amelyet ősszel a bőséges termés koronáz meg: a szőlőtőkék és gyümölcsfák gazdagon hálálják meg az itt élők kitartó és odaadó munkáját.

## HAJDÚJÁRÁS FŐBB NEVEZETESSÉGEI

### A hajdújárási kultúrotthon

Az otthon építését 1948-ban kezdték meg azzal a céllal, hogy a település gazdasági, politikai, kulturális és sportéletének központjává váljon. Az építkezés két éven át tartott.

A munkálatok költségeit az akkori ZZ Hajdukovo és a Ravnopravnost nevű szövetkezetek fedezték, amelyeket állami támogatás is segített. Az otthon építésében a falu lakosai önkéntes munkával vettek részt, így az valóban a közösség összefogásának eredményeként jött létre. 1959. július 1-jétől az épület a palicsi szövetkezet tulajdona, majd 1968-tól – a területi átszervezéseket követően – a Peščara kezelésébe került át.

### Az otthonban ma a következő egyesületek/szervezetek működnek:

- Hajdújárási Helyi Közösség
- Lifka Sándor Művelődési Egyesület
- Urbán János Könyvtár
- Vinogradar Labdarúgó-egyesület
- Rózsa Sándor Civil Szervezet
- Hajdújárási Nyugdíjas Egyesület

## **Petőfi Sándor Általános Iskola és az óvoda**

A település oktatási életének gyökerei a 20. század elejére nyúlnak vissza. Vidékünk legrégebbi tanintézménye, a noszai iskola 1907-ben épült, majd 1914-ben létrejött a *Hét Nyárfásként* ismert iskola is, amely nevét az egykor körülötte álló nyárfákról kapta. A hét fa közül ma már csupán öt maradt meg.

1910-ben épült fel a *Kastély*, amely szintén hosszú időn át szolgálta az oktatást. A mai **Petőfi Sándor Általános Iskola** épületét 1987-ben nyitották meg, majd 1989 és 1990 között elkészült a település óvodája is. Az iskola mellett 1991-ben tornaterem épült, amely azóta fontos közösségi térként is működik: a gyerekeken kívül, a tanítás befejezése után, Hajdújárás lakosai is igénybe vehetik – a felnőttek egy kis focival, röplabdával, tornával szoktak esténként itt kikapcsolódni.

Általános iskolánk nyolcosztályos, a tanulók száma 150–200 fő között mozog. Az intézményben mintegy harminc alkalmazott dolgozik, köztük tanítók és szaktanárok. A tanítók többsége helybeli, míg a tanárok a környező településekről érkeznek nap mint nap Hajdújárásra.

Az oktatás 6 tanteremben zajlik, köztük nyelvi kabinet és informatikai terem is működik. Ezek felszereléséhez külföldi támogatók és a szülők közössége is jelentős segítséget nyújtott. Ahogy azt feljebb már említettük, a tornaterem nagyon fontos része az intézménynek, településünk lakóinak.

A nyolcadik osztály befejezése után a tanulók leggyakrabban Szabadkán, Magyarkanizsán vagy más, sajnos akár határon túli oktatási intézményben folytatják tanulmányaikat: gimnáziumba vagy szakiskolába iratkozva, lehetőségeiknek és érdeklődésüknek megfelelően.

Iskolánk azon kevés észak-bácskai oktatási intézmények egyike, ahol az oktatás kizárólag magyar nyelven folyik. Három település – Hajdújárás, Királyhalom és Nosza – egy tanintézmény kötelékébe tartozik, ami a tanítás megszervezését igencsak megnehezíti, hiszen két váltásban, három településen kell minőségi tudást biztosítani a diákok számára.

## **Keresztelő Szent János Katolikus Plébánia**

A hajdújárási római katolikus templom története 1936-ban kezdődött. A templom telkét a Dalmáciából idetelepült **Borkovics család** adományozta a falunak, ezzel megteremtve a közösségi hitélet egyik legfontosabb alapját.

A templom építésére kezdetben nem kaptak engedélyt, ezért a helybeliek egy búzamaztárat emeltek a telken, amely ideiglenesen istentiszteleti helyként szolgált. A hívek itt gyűltek össze misére egészen addig, amíg 1936-ban hivatalosan is engedélyezték a templomi élet megszervezését, és rendszeressé válhattak a szertartások. Hajdújárásnak ekkor még nem volt állandó plébánosa, ezért a miséket a környező falvakból – Ludasról, Palicsról és Királyhalomról – érkező papok celebrálták.

1943 és 1944 között a korábbi búzamaztárhoz tornyot épült, amely harangot is kapott, és amely azóta is misére hívja a híveket. Ennek legelhivatottabb támogatója **Csajkás Antal**

palicsi segédlelkész volt. 1971-ben **Bosnyák István** ludasi plébános építtette fel a mostani paplakot, a parókiát.

Hajdújárásnak 1976 óta van állandó plébánosa, ami tovább erősítette a település vallási és közösségi életét. Addigra a templom már természetes találkozási hellyé vált a helyiek számára, ahol közösen élhették meg hitüket és keresztényi összetartozásukat.

Templomunk védőszentje **Keresztelő Szent János**. A templom búcsúját minden évben június 24-éhez legközelebb eső vasárnapon tartjuk.

## **A hajdújárás turulmadár kalandos története – A föld alól a templomkertig**

A hajdújárás turulmadár nem csupán egy emlékmű, hanem a vajdasági magyar közösség szívósságának és hűségének szimbóluma.

Története a második világháború viharos éveiben, 1943 őszén kezdődött, amikor **Csajkás Antal** helyi vikárius elhatározta, hogy a helyi hívekkel közösen méltó emléket állít a környék hőseinek. A terv egy monumentális országzászlóból, egy díszes címertáblából és egy tekintélyes turulszoborból álló együttes volt. Bár a szobor elkészült, és a felállításához szükséges engedélyek is megérkeztek, a történelem közbeszólt: 1944 áprilisában a front közelsége és a politikai bizonytalanság miatt az építkezés elakadt. Amikor az orosz és szerb csapatok bevonulása elkerülhetetlenné vált, a plébános – attól tartva, hogy a nemzeti jelképet meggyalázzák vagy elpusztítják – egy éjszaka leple alatt a templom udvarában elásta az alkotásokat.

A szobor ezt követően évtizedekre a feledés homályába merült, és a föld mélyén várt a feltámadásra. A hallgatást végül az 1970-es évek végén **Drenkovics Tibor** plébános *törte meg*, aki udvarrendezés közben egy különös kődarabba ütközött. A kutatás során előkerült a súlyos betonszobor és a címertábla is, ám a madár az évtizedes fogság alatt megsérült. Csőre letört, az egykori országzászlóból pedig csak foszlányok maradtak. Bár a leletet kiásták, a feltételek még nem voltak adottak a felállításához, így a turul újabb vándorlásba kezdett: előbb a hittanterem sarkában, majd **Bóni László** borász tanyáján lelt menedékre, ahol hosszú évekig vigyázták épségét.

A fordulatot a 2020-as évek eleje hozta el, amikor a helyi közösség és a média összefogása révén a szobor ügye ismét a figyelem középpontjába került. **Sövény Rudolf** akkori helyi tanácsnok és **Horváth Endre** plébános kezdeményezésére, **Popovity Péter** restaurátor szakértő munkájával a madár visszakapta eredeti formáját. A nyolc évtizedes álom végül 2021. december 12-én, advent harmadik vasárnapján vált valóra, amikor a hajdújárás Keresztelő Szent János-templom kertjében ünnepélyes keretek között, sűrű hősesben felavatták az emlékművet.

A hajdújárás turul különlegessége a tartásában rejlik: ellentétben a legtöbb harcias, szétterjesztett szárnyú ábrázolással, ez a madár szárnyait szorosán a teste mellett tartja. Ez a nyugalmi állapot azt üzeni a közösségnek: a vándorlás véget ért, a madár hazatalált, és jelenléte azt hirdeti, hogy a hajdújárások nyolcvan év megpróbáltatásai után is itthon vannak saját szülőföldjükön.

## **A Keresztény Adventista Egyház Hajdújárás Gyülekezetéről**

A hetednapos adventisták a Bibliában hívő keresztények, akik hitüket, reménységüket és jövőképeket Jézus Krisztusra és visszajövetelére alapozzák. A közösség hisz a Szentháromságban, Jézus testet öltésében, illetve a Krisztus által megszerzett, hit által elérhető üdvösségben. Az egyház hisz az Isten általi teremtésben, istentiszteleteit a hét *hetedik napján*, szombaton tartja (a „szombattanítás” szerint a hét hetedik és szent napja a szombat), mert hisz a Tízparancsolat érvényességében, mint ami a keresztény ember erkölcsi és közösségi életének zsinórmértéke.

Mivel az adventisták hisznek abban, hogy emberi testünk a Szentlélek temploma, érvényesnek tartják a bibliai életmód alapelveit. Ebből fakadóan a közel 24 millió tagot számláló közösség világszerte a legnagyobb protestáns integrált egészségügyi intézményhálózatot: kórházakat és szanatóriumokat, klinikákat és szakorvosi rendelőket, bentlakásos otthonokat (idősek szeretetotthonait, gondozó otthonokat, árvaházakat, gyermekotthonokat, anyaothonokat) üzemelteti. Emellett a világ második legnagyobb integrált oktatási intézményeinek hálózatát építette fel és működteti, amelyekbe a bölcsődéktől az egyetemekig több mint kétféle millió diák jár.

Hajdújárásról több, mint 100 éve működik az adventista közösség. Jelenlegi imaházukat 1966-ban építették, 1991-ben jelentősen korszerűsítették azt. A település keleti bejáratánál található épületet egy gyönyörű liget veszi körül, amely nemcsak felüdíti a lelket, hanem nyári időben a közösségi programok helyszíne is. Mivel a gyülekezet nagy hangsúlyt fektet Isten megismerésére és dicsőítésére, a helyi közösség évtizedek óta aktív lelki és zenei életet folytat. Az imaórák és bibliatanulmányok mellett az énekkari és zenekari szolgálatok egyszerre közösségépítő, megtartó és lelket nemesítő tevékenységek. Kórusuk hétről hétre vesz részt a helyi istentiszteleteken, ugyanakkor több helyen is felléptek, többek között a Vajdasági Magyar Kórusok Találkozóján, Királyhalmon, Adán, de még Temerinben is. Sajnos ez a közösség is megszenvedte a régió máshol is jelentkező problémáját, az elvándorlást. Ebből fakadóan az egykor jól működő 15 tagú zenekar működtetése sajnos mára megszűnt. A gyülekezet viszont továbbra is egy élő és színes közösség, amely hűséggel várja Urának visszajövetelét és igyekszik hasznos tagja lenni a hajdújárás lakosok közösségének.

## **A Ludasi-tó**

Ludasi tavunk a monda szerint a tóban tanyázó vadludakról kapta a nevét. Nagysága 547 kataszteri hold. Európa egyik legszebb madárrezervátuma volt, még 1976-ban is. Sajnos, ma már kezd elmocsarasodni. Az 1780-as évek körül hattyúk jelentek meg, 1886-ban több pelikáncsoportot fedeztek fel itt. A nép külön részeket tud itt megkülönböztetni a nád formálta alakzatok szerint.

## **A noszai Hinga-domb**

A Hinga-domb a vidék egyik fontos régészeti lelőhelye. A mai Nosza közelében emelkedő mesterséges halmon egykor középkori templom állt, amelyet temető vett körül. A templom romjai sajnálatos módon 1940-ben, egy erődítmény építése során megsemmisültek.

A temető régészeti feltárására 1948 és 1949 között került sor. A kutatások során XII–XV. századból származó sírok és értékes leletek kerültek elő, amelyek fontos betekintést nyújtanak a környék középkori múltjába.

A Hinga környéke különösen gazdag régészeti emlékekben: szarmata kori, népvándorlás kori és XI. századi sírok, temetők, valamint egykori települések nyomai is előkerültek itt. A területen még mamutcsontváz-maradványokat is találtak, ám ezek teljes feltárására eddig anyagi okok miatt nem kerülhetett sor.

A Hingától mintegy két kilométerre található a Jankó-hegy, amely nevét – a helyi hagyomány szerint – **Crni Jovan**ról kapta. A legenda úgy tartja, hogy itt vívott csatát Crni Jovan és **Török Bálint**, amelyből Crni Jovan került ki győztesen. A néphagyomány ezt az összecsapást *Jankó király csatájaként* őrizte meg, a domb pedig innen kapta a *Jankó-hegy* elnevezést.

## A Róka tanya

A Róka tanya a Ludasi-tó keleti partvidékén található, és hangulatában az egykori helyi csárdák – például a *Bugyi csárda* és a *Fekete csárda* – világát idézi meg. Az épület és berendezése a tó környékének hagyományos életmódját őrzi és mutatja be az ide látogatóknak.

A tanyán ma is megtalálható a jellegzetes szabadkémény, a hagyományosan berendezett pitvar, a búbos kemence, valamint a régi parasztházak párhuzamos elrendezését követő szobabelső. Ezek az elemek hűen tükrözik a Ludasi-tó környékének egykori mindennapjait és népi építészeti hagyományait.

A Róka tanya nemcsak helytörténeti és néprajzi szempontból jelentős, hanem fontos szerepet vállal a természetismereti nevelésben is. Tulajdonosa minden évben táborokat szervez, amelyek során a fiatalok természetes környezetben, élményszerű és játékos formában ismerkedhetnek meg a Ludasi-tó gazdag élővilágával és természeti értékeivel.

Külön említést érdemel a 2025-ben tizedik jubileumát ünneplő többnapos összművészeti és ifjúsági fesztivál, a *Róka Fest*, amely néhány fiatal szervező kezdeményezéseként 2016-ban indult útjára, és azóta Vajdaság egyik ismert alternatív kulturális eseményévé nőtte ki magát. A fesztivál középpontjában a zene, a közösségépítés, a természetközelség és a fiatal alkotók támogatása áll.

## A Kastély

Hajdújárás egyik különleges épített öröksége a helyiek által egyszerűen csak *Kastélynak* nevezett épület, amelyet az idősebbek ma is gyakran *Ingusz-kastély*ként emlegetnek. A második világháború előtt valóban kastélyként szolgált: a neves zsidó származású Ingusz család lakóhelye volt, és a település életében is meghatározó szerepet töltött be.

A ma már megkopott, vakolatát vesztett, részben romos állapotú épület egykor impozáns látványt nyújtott. A tágas, padlózott szobákba hatalmas ablakokon áradt be a fény, a tetőszerkezetet tornyok díszítették, a főbejárathoz vezető lépcsősort pedig széles márványszegély övezte. Az egyik toronyban hat ablak kapott helyet – ez volt a gazda lányának kézimunkaszobája.

Az udvarban cselédlakások és egy kisebb zsinagóga is állt. Az imahely ajtaját nyolcágú csillag díszítette, ablakait színes mozaiküveg ékesítette, belső berendezése pedig faragott fából készült. A nyári hajnalokon itt gyülekeztek a környék dolgozói, várva, hogy a birtok gazdája kijelölje számukra aznapi munkájuk helyszínét a szőlőültetvényeken.

A kastély építtetője, **Ingusz Lipót**, jelentős szőlősgazda és borkereskedő volt, aki 1910-ben emeltette az épületet. A második világháború tragikus eseményei azonban a család sorsát is megpecsételték: 1944-ben őket is deportálták. A családból csupán idősebb fiuk, **Ingusz József** tért vissza, aki később Izraelbe költözött, és többé már nem tért vissza Hajdújárásra.

Az épület ezt követően is fontos szerepet töltött be a település életében. A háború után egy ideig partizánok használták szállásként, később elemi iskola működött falai között. Az egykori cselédlakások helyén ma egy biotermékeket előállító magánvállalat működik.

A kastélyépület ma magántulajdonban van, állapota azonban sajnálatos módon folyamatosan romlik. Pedig megfelelő gondoskodással Hajdújárás egyik legjelentősebb helytörténeti és idegenforgalmi látványosságává válhatna.

## A hajdújárasi erdő

Hajdújárás jelentős természeti értéke a **Tőzegerdő**, amely a településtől északnyugatra, a Körös-ér mentén húzódik, és egészen a magyarországi területekig nyúlik. Az erdőség a radanováci erdőktől keletre terül el, természetes átmenetet alkotva a környező tájjal, szinte észrevétlen határokkal.

A terület eredete az 1820-as évek nagyszabású erdőtelepítéseivel kapcsolódik, amikor a futóhomok megkötése és a táj termővé tétele érdekében jelentős fásítási munkálatok kezdődtek. Az erdő ma már védett természeti terület, amely nemcsak ökológiai szempontból értékes, hanem kedvelt kiránduló- és pihenőhelye Hajdújárás, Palics és a környező települések lakóinak is.

A környék egyik ismert helyszíne a Tőzegebánya, amely nevét egykori rendeltetéséről kapta. Valaha valódi tőzegkitermelő terület működött itt, ahonnan kisvasúton szállították el a kitermelt nyersanyagot. Miután a lelőhely készletei kimerültek, a bánya használaton kívül maradt, a kitermelő gödör pedig idővel megtelt vízzel.

2000-ben a tavat kitisztították és halállománnyal telepítették be. Ma ponty, amur, süllő, sárgakáráz és kisebb számban harcsa is él benne. Az elmúlt években a Tőzegebánya a sporthorgászat kedvelt helyszínévé vált, ahol nemzetközi horgászversenyeket is rendeznek. A versenyek különleges eredményei közé tartozik, hogy egy 72 órás megmérettetés során a győztes csapat közel 400 kilogrammnyi halat fogott, míg a legnagyobb kifogott hal meghaladta a 22 kilogrammot.

## A Cigányhalom

A Cigányhalom egykor Hajdújárás és Királyhalom között emelkedett. A halom déli részét később útépítési munkálatokhoz hordták el, míg északi részét az 1970-es években teljesen elegendgették, legyalulták.

A helynév eredete a XIX. század végére vezethető vissza, amikor Szabadka városa ezen a területen próbált letelepíteni roma családokat. A korabeli feljegyzések szerint azonban ez nem bizonyult tartósnak, az ideletelepített családok rövid időn belül elhagyták a környéket.

## **Hajdújárás kulturális élete**

Hajdújárás legjelentősebb kulturális rendezvénye a *Szüreti Napok*, amely immár közel hat évtizede a település egyik legfontosabb közösségi ünnepe és kiemelkedő turisztikai eseménye. A rendezvény alkalmat teremt arra, hogy a helyiek büszkén bemutassák egész éves munkájuk gyümölcsét, miközben közösen ünneplik a sikeres terménybetakarítást, a szüreti hagyományokat és az ősz érkezését.

A Szüreti Napok egyszerre ünnepe a termelőknek és a fogyasztóknak. Az első rendezvényt **1968. október 4-én** szervezték meg **Nosziján Sándor** kezdeményezésére, és azóta is az ő elképzelései és közösségépítő szellemisége él tovább évről évre a fesztiválban.

Az ünnep jelentőségét tovább növeli, hogy ez a vidék a századfordulón még terméketlen pusztaság, a futóhomok világa volt. Az itt élők kitartó munkával, nemzedékeken átívelő összefogással tették termővé a tájat, és 1905 óta folyamatos küzdelemmel sikerült megfékezniük a homok mozgását. A Szüreti Napok ezért nemcsak a betakarítás örömeiről, hanem az emberi munka diadaláról is szól.

Az ünnep egyúttal a népi hagyományok megőrzésének és továbbadásának is fontos alkalma. Az esemény szervesen kapcsolódik az aratás, a gyümölcsszüret, a szőlőbetakarítás és más mezőgazdasági munkák lezárásához, miközben hozzájárul Hajdújárás és Szabadka kulturális életének gazdagításához és népszerűsítéséhez is.

A háromnapos rendezvényre évente mintegy hatezer látogató érkezik, és a szervezésben szinte az egész falu részt vállal. A programok több helyszínen, egész napos eseményekként zajlanak, a szervezők pedig minden évben arra törekednek, hogy változatos és színvonalas műsorral fogadják a közönséget. A rendezvény célja, hogy az ide látogatók megismerhessék Hajdújárás és környéke életét, hagyományait és közösségi értékeit.

A Szüreti Napok egyik leglátványosabb része a nagyszabású termény- és gyümölcskiállítás, amely mellett mezőgazdasági gépek, szerszámok, kézimunkák, virágok, az alkalmi pályázatra készült gyermekrajzok és festmények is bemutatásra kerülnek. A kiállított terményeket minden évben jótékony célra ajánlják fel: helyi iskolák, óvodák, a szabadkai Kolevka gyermekei és a Gerontológiai Központ támogatására.

A rendezvény programjában helyet kapnak a szürethez kapcsolódó népszokások, népdalok és néptáncok bemutatói, valamint különféle kulturális és sportrendezvények is. A fesztivál hangulatát vásári édességek, hagyományos szüreti finomságok, helyi ételek, must, bor és más gasztronómiai különlegességek teszik teljessé.

A Szüreti Napok egyben találkozási lehetőséget is biztosít a mezőgazdasági termelők és szakemberek számára, akik tapasztalatot cserélhetnek, megvitathatják az új technológiák gyakorlati alkalmazását és a mezőgazdaság aktuális kihívásait.

Az itt élők ma is ugyanazzal az elszántsággal dolgoznak, terveznek és álmodnak, mint elődeik. Minden újabb ősszel, a Szüreti Napok újabb fejezeteként ismét büszkén

mutatják meg közösségük munkájának eredményét, hogy együtt ünnepelhessék a kitartást, az összefogást és a megteremtett értékeket.